

C82 – BIN7

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

13 december 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over geïntegreerd e-government	1
Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de problemen met de reguleringssim- pactanalyses	4
Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het nieuwe agentschap voor rekruter- ing en selectie	7

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over geïntegreerd e-government

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de Vlaamse Regering heeft op 2 december 2005 een ontwerp van samenwerkingsakkoord goedgekeurd tussen de federale staat, de Vlaamse, Franse en Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse, Waalse en Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de principes van een geïntegreerd e-government en de ontwikkeling van de nodige diensten daartoe. Het project is gestart in 2001 toen de eerste samenwerkingsovereenkomst werd afgesloten waarbij werd uitgegaan van de uitbouw van een gemeenschappelijk e-platform. Het akkoord gold voor vier jaar en daar is nu een vervolg aan gebreid.

Ik verwijs even naar de beleidsnota Bestuurszaken, waarin ik lees: 'Om de kerndoelstelling van e-government, een geïntegreerde elektronische dienstverlening voor de burgers en de bedrijven, mogelijk te maken, moet een verregaande graad van samenwerking tussen de verschillende overheidsniveaus worden bereikt.' Ik veronderstel dat het samenwerkingsovereenkomst van 2 december als bedoeling heeft om in de praktijk werk te maken van die samenwerking. De VVSG heeft zich echter nogal kritisch uitgelaten over de samenwerkingsovereenkomst omdat de lokale besturen op geen enkel moment zijn geraadpleegd. Nochtans zou in het samenwerkingsakkoord een duidelijke link met de lokale besturen worden gemaakt. Het zijn ook zij die het in de praktijk zullen moeten toepassen. Het is dan ook jammer dat ze er niet bij betrokken werden.

Mijnheer de minister, wat is de juiste inhoud en wat zijn de doelstellingen van het ontwerp van samenwerkingsakkoord? Hoe zal de praktische uitwerking van deze doelstellingen worden verzekerd en

opgevolgd? Wie verzekert er de coördinatie van het geheel? Op welke manier worden de lokale besturen hierbij betrokken? Zijn ze inderdaad niet gehoord bij de totstandkoming van het samenwerkingsakkoord? Zullen de lokale besturen ondersteund worden als ze inspanningen leveren op het vlak van e-government? Ik bedoel dan zowel materiële als financiële ondersteuning. De lokale besturen vormen het eerste aanspreekpunt van de burger en zijn dan ook een belangrijke eerste schakel in e-government. Hoe zal de link met de hogere overheden worden verzekerd?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Schauvliege, het klopt dat er tussen alle overheden die u hebt opgesomd, een samenwerkingsakkoord is gesloten. Hierdoor zullen burgers en bedrijven gebruik kunnen maken van elektronische dienstverlening zonder zich op voorhand te moeten afvragen wie waarvoor bevoegd is. Er wordt zo veel mogelijk geïntegreerd samengewerkt.

De principes voor de bouw, het gebruik en beheer van ontwikkelingen en diensten voor een geïntegreerd e-government staan vervat in een ontwerp van intergouvernementeel samenwerkingsakkoord dat gedurende vier jaar zal lopen. Op 2 december 2005 keurde de Vlaamse Regering dit ontwerp van samenwerkingsakkoord goed. Zoals u zei, was er in maart 2001 een eerste intergouvernementeel samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten betreffende de bouw en exploitatie van een gemeenschappelijk technologisch platform voor e-government. Dit akkoord legde de hoekstenen vast voor geïntegreerd e-government. Omdat dit samenwerkingsakkoord een looptijd had van vier jaar, moest er nu gekozen worden voor ofwel een nieuw samenwerkingsakkoord, ofwel voor het ophouden hiermee. Het is echter in het belang van iedereen dat er wel degelijk zo veel als mogelijk geïntegreerd wordt gewerkt.

Het nieuwe samenwerkingsakkoord erkent uitdrukkelijk het belang van een optimale samenwerking met de lokale besturen. De partijen streven naar een permanente dialoog, een structureel overleg en een effectieve samenwerking met de lokale besturen. Het

principe van een geïntegreerd e-government is ook een kerndoelstelling van het Vlaamse e-government. Zowel vanuit het standpunt van de burgers en de bedrijven, als vanuit het standpunt van de overheid, draagt een geïntegreerd e-government immers bij tot de verhoging van de kwaliteit, de effectiviteit en de efficiëntie van de openbardienstverlening.

Om tot een volwaardig geïntegreerd e-government te komen, is de samenwerking tussen de verschillende bevoegdheden een kritieke succesfactor. Uiteraard maken we horizontaal net zo zeer werk van een samenwerking en een integratie tussen alle delen van de Vlaamse overheid. Dat is onze belangrijkste opdracht. Daarom heb ik op 8 april 2005 de coördinatiefunctie Vlaams e-government opnieuw opgericht. Die bestond immers niet meer.

CORVE zal voor de coördinatie zorgen en deze zaken volgen. De cel zal een actieve rol spelen in de diverse werkgroepen die zullen worden opgericht ten gevolge van het sluiten van het samenwerkingsakkoord. De cel zal de horizontale samenwerking binnen de Vlaamse overheid verzekeren en systematisch rapporteren over de uitvoering van het akkoord.

Het is uiteraard onmogelijk om de 308 Vlaamse gemeenten te betrekken bij dit samenwerkingsakkoord. Als ik me niet vergis, wordt dat ook niet bepaald in onze constitutionele afspraken. Wel benadrukt het samenwerkingsakkoord het belang van een optimale samenwerking. Concreter stelt het samenwerkingsakkoord dat minstens tweemaal per jaar een vergadering moet worden georganiseerd met de vertegenwoordigers van de lokale besturen. De lokale besturen zullen in elk geval dus een stem hebben binnen dit intergouvernementele overleg. Toch zie ik de samenwerking met de lokale besturen vooral als een opdracht van en een kans voor de Vlaamse overheid. De band tussen de gemeenten en de Vlaamse overheid is immers erg sterk en belangrijk.

Dit is een belangrijke nieuwe beleidslijn die ik wil ontwikkelen en benadrukken: naast de horizontale integratie, met allerlei integratieprojecten binnen de Vlaamse overheid, wil ik een verticale lijn tot stand brengen tussen de gemeenten en de overheid. In het buitenland ben ik getuige geweest van dienstverlening waarbij personen en bedrijven elektronisch dossiers kunnen indienen, zelfs inzake Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu en dergelijke, die dan worden doorgegeven aan de overheid. Ik laat in het midden of dit hier dan moet via de provincie. Dat hangt af van de bepa-

lingen terzake. In mijn beleidsbrief Wetsmatiging en E-government heb ik dit ontwikkeld. Ik werk dus aan een horizontale en een verticale integratie. Met verticaal bedoel ik dan alle niveaus, van gemeenten en provincies, de federale en de Vlaamse overheid, tot de Europese overheid. Als we werk willen maken van administratieve vereenvoudiging en e-government, dan moeten we die twee processen op elkaar afstemmen. Bij e-government moeten de processen opnieuw worden bekeken. Ook de verticale lijnen moeten worden getrokken om tot een optimale situatie te komen. We beginnen dus met voor eigen deur te vegen en zo veel mogelijk horizontaal te integreren. Daarnaast maken we werk van verticale integratie.

Ik heb voorgesteld aan minister Keulen om werk te maken van een kaderdecreet voor de interbestuurlijke samenwerking. Dat zou er niet alleen zijn met betrekking tot e-government. Het zou ook de mogelijkheid moeten geven dat er verticaal wordt samengewerkt met steden en gemeenten in bepaalde verbanden. Dan gaat het ook over gestructureerde verbanden. Ik zie een aantal mogelijkheden terzake. Het lijkt me niet dat er specifiek een decreet moet komen met betrekking tot samenwerking inzake e-government. Met een kaderdecreet dat toelaat die verticale verbanden te ontwikkelen, zouden we een heel grote stap voorwaarts zetten. Ik wil daar werk van maken, in overleg met de minister bevoegd voor de lokale besturen.

Ik deel uw bezorgdheid over het feit dat e-government een belangrijke inspanning vergt van de lokale besturen. Ik heb veeleer beperkte budgettaire middelen voor e-government. Die zullen in 2006 vooral worden gebruikt voor het Vlaams Integratie Platform en het opzetten van authentieke databanken. Mijn beleidslijn komt hierop neer: vraag niet wat je al weet. Ik wil dat de gegevens waarover om het even welke administratie van de Vlaamse overheid beschikt, niet nog een tweede maal moeten worden opgevraagd. Daartoe is een horizontale integratie nodig. Nu is het zo dat burgers soms voor de zoveelste maal een bepaalde bedrijfsoppervlakte moeten doorgeven, moeten meedelen met hoeveel mensen ze werken, bepaalde gebruikte toestellen of machines moeten opgeven. Dat zorgt terecht voor heel wat ongenoegen. De informatie die we hebben, moeten we dus horizontaal delen, met de andere Vlaamse entiteiten. Dat is een eerste prioriteit.

Die cel bestaat uit zes mensen. Dat is niet voldoende om nu een structurele ondersteuning te geven aan de

gemeentebesturen. Wel wil ik werk maken van het uitbreiden van die cel, maar het is vooral belangrijk dat we met betrekking tot concrete initiatieven gaan samenwerken met de gemeenten. Een eerste project waarvan we nu werk maken, is dat van een gemeenschappelijke productencatalogus voor lokale besturen. Wanneer mensen of bedrijven een vraag stellen aan een gemeentelijke overheid, of die vraag nu betrekking heeft op het aankopen van een woning, een verhuis, het opstarten of uitbreiden van een bedrijf, een leefmilieuvergunning enzovoort, moeten ze een eenduidig en volledig antwoord kunnen krijgen. We moeten vermijden dat ze zich daarvoor tot vijf verschillende diensten zouden moeten wenden. Daarom gaan we werk maken van die productencatalogus. Die moet een antwoord bieden, ongeacht aan wie die vraag werd gesteld en langs welke weg – elektronisch, telefonisch, schriftelijk of mondeling – ze werd gesteld. Met deze dienstverlening zouden we een grote stap voorwaarts zetten.

In Groot-Brittannië en Nederland wordt deze problematiek aangepakt met de methodiek van de zogenaamde ‘productencatalogus’. Ik wil die catalogus ook invoeren. Een productencatalogus is in de eerste plaats een gestructureerde inventaris van diensten die een overheid aanbiedt. Op de website www.productencatalogus.be vindt u hierover alle informatie. De Coördinatiecel Vlaams e-government werkt hierbij nauw samen met de Vlaamse Infolijn, de VVSG, de VVP en de betrokken gemeenten en provincies. De VVSG heeft via een persbericht alvast positief gereageerd. Ze koestert op dat gebied hoge verwachtingen.

Veel belangrijker nog dan structuren is mijns inziens de grote bereidheid tot samenwerking, zowel binnen de Vlaamse overheid tussen de diverse ministeries en de openbare instellingen als bij de lokale besturen.

– *Mevrouw Marleen Vanderpoorten, ondervoorzitter, treedt als waarnemend voorzitter op.*

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw grondig antwoord. Ik ben het met u eens dat we pas van e-government kunnen spreken als ook de achterliggende structuren zijn aangepast. Het heeft geen zin initiatieven te starten als de hele structuur die erachter zit, er niet op is afgestemd.

Naar aanleiding van een vraag die ik vorig jaar heb gesteld, was het me al duidelijk dat u de Vlaamse coördinatiecel opnieuw hebt bemand. Voordien was die volledig ontmanteld, ze bestond enkel op papier. Ik ben blij dat u daar werk van hebt gemaakt.

Nu wordt het samenwerkingsakkoord inderdaad vernieuwd. Het is echter jammer dat de lokale besturen, en zeker de VVSG, niet van in het begin bij de zaak worden betrokken. Bij de lokale besturen zijn twee aspecten belangrijk. De gemeente, het OCMW en de politiezone zijn zelf ook klant. Ze moeten in contact treden met het Vlaamse Gewest om allerlei informatie te verkrijgen. Het is belangrijk om ze als klant te erkennen.

Mijnheer de minister, u hebt er echter ook de nadruk op gelegd dat ze een belangrijk aanspreekpunt zijn voor de burger zelf die op zoek is naar dienstverlening. Dikwijls komt hij terecht op de website van de gemeente. De uitdaging is ervoor te zorgen dat de burger via de lokale besturen terecht kan komen bij het e-government met al zijn vragen, ook als het over een federale dienst of diensten van het Vlaamse Gewest gaat.

Het verheugt me dat u al een aantal stappen hebt gezet en dat u de lokale besturen als volwaardige gesprekspartners beschouwt. Er zal worden gezorgd voor ondersteuning. Op dat vlak koesteren we grote verwachtingen over de dienstverlening aan de burger. Hij zal zich niet meer moeten bezighouden met de achterliggende structuren omdat er één aanspreekpunt is om al zijn vragen te beantwoorden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Schauvliege, ik begrijp uw zorg. Het intergouvernementele overleg in dit land is echter al ingewikkeld genoeg. We kunnen natuurlijk de gemeenten niet inschakelen als partner bij een intergouvernementeel samenwerkingsakkoord.

Het is wel de bedoeling om de gemeenten en de lokale overheden maximaal bij het akkoord te betrekken. Er staat ook letterlijk dat de ‘partijen streven naar een permanente dialoog, een structureel overleg en een effectieve samenwerking met de lokale besturen.’ We zullen ook minstens tweemaal per jaar een vergadering organiseren met de vertegenwoordigers van de lokale besturen. Op die manier hebben ze een stem in het intergouvernementele overleg. Ik verwijs naar

artikel 5 van het samenwerkingsakkoord, dat u ook op de website kunt terugvinden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de problemen met de reguleringssimpactanalyses

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, u weet dat de Vlaamse Regering er zich, in navolging van een brede internationale tendens, toe heeft verbonden om elke nieuwe vorm van Vlaamse regelgeving aan een voorafgaande reguleringssimpactanalyse te onderwerpen. Deze zogenaamde RIA heeft tot doel na te gaan of de nieuwe ontwerpregelgeving überhaupt wel nodig is en zo ja, wat daar dan de effecten van kunnen zijn op diverse geledingen in en van de samenleving, in vergelijking met alternatieven.

Het is duidelijk dat deze relatief nieuwe RIA tot doel heeft de kwaliteit van de regelgeving te verbeteren, onder andere door alle maatschappelijke gevolgen van een nieuwe regelgeving zo goed mogelijk in te schatten en daarover breed te consulteren, zowel intern binnen de overheid als met de doelgroepen. Eigenlijk is het een beetje een preventieve vorm van zelfcensuur die de Vlaamse overheid op zichzelf toepast. De vraag die daarbij wordt gesteld, is of de nieuwe regel die ze overweegt in te voeren, wel echt nodig is en wat ze betekent voor de burger en de samenleving.

De RIA is dus wel degelijk een goed instrument in het bredere kader van de administratieve vereenvoudiging – het afschaffen van regels – en in het kader van een betere legistiek, namelijk een betere kwaliteit van de wetgeving. In dat opzicht is er ook een duidelijke handleiding uitgewerkt voor de ambtenaren die de RIA's moeten uitwerken. Formeel is er ook een omzendbrief van 17 december 2004, die aan de administratie en de kabinetten de nodige richtlijnen geeft over hoe een dergelijke RIA er moet uitzien en waar ze op moeten letten bij het beoordelen van nieuwe regelgeving. Ik denk daarbij aan de titel, de

aanleiding en het doel, de opties, effecten, consultatie, uitwerking en monitoring.

Het RIA-concept werd geëvalueerd op 30 september 2005. De Vlaamse Regering gaat er terecht mee door.

Op papier zit de hele procedure goed in elkaar: kabinet en/of administratie maken een RIA op en deze wordt nog aan een kwaliteitsoordeel en zelfs een score van de kenniscel Wetsmatiging onderworpen.

In de praktijk zit het echter niet zo snor met de RIA's. Ik was enkele weken geleden aanwezig op een colloquium van het Interuniversitair Centrum voor Wetgeving met als onderwerp 'Wie maakt de wet?'. Daar werd onderbouwde kritiek gegeven op de concrete toepassing van de RIA-procedure. Er werd gezegd dat op een niet onbelangrijk deel van de kabinetten van de Vlaamse Regering er niet echt veel enthousiasme bestaat over de RIA's en dat ze als een verplicht nummertje worden beschouwd. Er worden heel snel een paar A4'tjes geschreven die dan voor een RIA moeten doorgaan.

In de evaluatie van 30 september 2005 lijkt dat te worden bevestigd waar wordt gesteld dat er te laat met de opmaak van een RIA wordt begonnen. Bovendien zou de kenniscel Wetsmatiging wel haar beoordeling over de RIA's geven, maar die zou betrekking hebben op formele en te weinig op inhoudelijke aspecten. Veel RIA's krijgen een gemiddelde mossel-noch-visscore, waar de ministerraad alle kanten mee opkan.

Ook vanuit adviesraden zoals de SERV en de MiNa-Raad en vanuit het Vlaams Parlement komt er naar aanleiding van de behandeling van ontwerpen van decreet regelmatig kritiek op de slechte kwaliteit van de bijhorende RIA's. Daarnaast kunnen we ons de vraag stellen of de leden van de Vlaamse Regering wel wakker liggen van zo'n RIA en er het gewicht aan wordt gegeven dat de RIA verdient. Kortom, is de hele RIA-winkel een doekje voor het bloeden of is het de Vlaamse Regering menens met minder en betere regelgeving?

Mijnheer de minister, deelt u mijn standpunt en de teneur van mijn vraag? Gaat u akkoord met de kritiek die op enkele mankementen wijst? Zo neen, waarom niet? Zo ja, zal de Vlaamse Regering bijkomende maatregelen nemen? Wat kan er gebeuren opdat de RIA's op zichzelf niet nog eens een bijko-

mende administratieve last vormen? Hoe kunnen ze hun doel beter bereiken?

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Gatz. Er is inderdaad beslist om de RIA's aan ontwerpen van decreet toe te voegen. Ik blijf ervan overtuigd dat de evaluatie ex ante van de regelgeving moet gebeuren door iedereen die regelgeving maakt. We hebben ook voorstellen van decreet waaraan nog altijd geen RIA is toegevoegd en we moeten ons dan ook de vraag stellen of we ook wat dat betreft geen systeem moeten uitwerken. In de titel van onze commissie staat immers nog altijd het woord 'decreetsevaluatie'. We moeten grondig nadenken over hoe het parlement deze taak wil en kan vervullen.

Ik vind het ook de taak van het parlement om de controle naar de RIA's te doen. Als we een ontwerp van decreet bespreken, wordt dikwijls niet eens over die RIA gepraat en soms is ze niet eens bij het dossier gevoegd. Het is onze taak om daarop aan te dringen en te controleren wat de kwaliteit van de RIA is. Als iedereen die taak op zich neemt, zouden we al een hele stap vooruit kunnen zetten. Het zou de Vlaamse Regering ook verplichten om meer aandacht aan de RIA's te besteden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Gatz en mevrouw Schauvliege, ik dank u voor de aandacht die u aan deze problematiek besteedt. Ik vind het belangrijk dat hier vanuit het parlement veel aandacht naar uitgaat. Ik zie het als een stimulans om een goed beleid te voeren. Ik deel uw mening over het belang van de RIA voor de verbetering van de kwaliteit van de wetgeving.

Op 17 december 2004 heeft de Vlaamse Regering op mijn voorstel beslist om vanaf 1 januari 2005 elke regelgevende tekst met een verordenend karakter voor de eerste principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering te onderwerpen aan een RIA. Dat was toen een verregaande beslissing omdat eerder was afgesproken om bij wijze van proef met twee departementen te starten. Die proef liet echter niet toe om conclusies te trekken omdat er op dat moment nauwelijks regelgevend werk met verordenend karakter uit die departementen was gekomen. We hebben

toen onmiddellijk de stap gezet om de RIA vanaf 1 januari 2005 overal toe te passen. Omdat we zo snel gehandeld hebben, zijn er misschien een aantal kinderziektes en moeilijkheden opgedoken, maar daarover straks meer. In de eerste helft van 2005 heeft de kenniscel zwaar geïnvesteerd in onder andere opleidingen, de organisatie van een helpdesk, daadwerkelijke ondersteuning, enzovoort.

Wat betreft de opleidingen, zijn er meer dan 200 ambtenaren in de diverse departementen opgeleid door de kenniscel Wetsmatiging. Deze opleiding is ook in het Vlaams Parlement aan de ambtenaren gegeven. Volgens mij is de kennis en knowhow dus aanwezig om de RIA ook toe te passen op de voorstellen van decreet. Uiteraard ligt deze beslissing bij het Bureau en bij het Vlaams Parlement zelf.

De regering besliste om de RIA in te voeren met een evaluatie na zes maanden. Precies omwille van het belang van de RIA, heeft de Vlaamse Regering op mijn voorstel op 30 september inderdaad de toepassing van de RIA-methode bevestigd. Hiermee passen we ons volledig in in de Europese ontwikkelingen inzake 'better regulation'. Mevrouw Schauvliege, het verwondert me dat u zegt dat bij bepaalde ontwerpen van decreet de RIA niet is toegevoegd. Op mijn voorstel werd namelijk ook beslist dat de RIA onderdeel uitmaakt van elke beslissing, net zoals het advies van de Inspectie van Financiën en van de minister van Begroting.

Mijnheer Gatz, tot mijn spijt ben ik niet aanwezig kunnen zijn op het colloquium. In een vorig leven volgde ik al deze studiedagen, maar nu was ik zelf zo druk bezig met het maken van wetten, dat ik niet ben kunnen gaan. Ik heb geen kennis van de uitgeschreven versie van het betoog van de heer Van Humbeeck op het ICW-congres. Naar ik verneem, zal die tekst pas later worden opgenomen in het tijdschrift van het ICW. Het is voor mij derhalve onmogelijk te reageren op zijn opmerkingen.

Bij de evaluatie van de RIA hebben we vastgesteld dat ze soms te laat in het regelgevingsproces wordt opgemaakt. Dit heeft echter niet noodzakelijk met onwil van administraties of kabinetten te maken. We mogen immers niet vergeten dat we de RIA-verplichting hebben ingevoerd met ingang van 1 januari 2005 voor alle regelgeving met verordenend karakter die voor eerste principiële goedkeuring op de Vlaamse Regering werd geagendeerd. Op dat moment was een groot deel van de regelgevende dossiers uiter-

aard reeds in een vergevorderd stadium. Er moest dan worden beslist om dat proces te vertragen door onmiddellijk de RIA toe te passen of om pragmatisch te zoeken naar een andere oplossing voor die overgangperiode. Er is vaak voor die laatste mogelijkheid gekozen waardoor nog een RIA kan worden toegepast als er al adviezen zijn ingewonnen bij de SERV en de MiNa-Raad. Ik bevestig dan ook dat de strikte toepassing bij de eerste principiële goedkeuring er niet altijd is geweest. Dit is echter een afwijking die we hebben gemaakt. Er wordt ex post een RIA-evaluatie toegepast, maar uiteraard voor het decreet naar het parlement komt.

Dergelijke ingreep in het proces vraagt aanpassing. Dat is ook vastgesteld in andere landen. Ik had niet verwacht dat er bij de invoering onmiddellijk zeer hoge scores zouden worden gehaald. Deze kinderziektes doen me echter niet tot een negatieve conclusie komen. Mijnheer Gatz, ik ga dus niet akkoord met uw stelling. Sinds de invoering van de RIA stellen we onmiskenbaar vast dat het instrument steeds beter wordt nageleefd. Bovendien blijkt uit de RIA-controle door de kenniscel Wetsmatiging dat de kwaliteit van de ingediende RIA-documenten geleidelijk aan toeneemt. Op het einde van het derde kwartaal van 2005 was 75,7 percent van de regelgeving van goede kwaliteit. Dat is een opmerkelijke stijging ten opzichte van de vorige kwartalen: 51 percent in het eerste en 66 percent in het tweede kwartaal. We gaan er dus onmiskenbaar op vooruit.

De stelling dat de kenniscel zich bij de beoordeling van de RIA's enkel of hoofdzakelijk tot de formele aspecten beperkt, moet ik hier formeel ontkennen. Zowel bij het RIA-advies dat een onderdeel van het wetgevingsadvies is, als bij de RIA-controle gaat de kenniscel grondig in op de inhoudelijke elementen van de RIA. Ter illustratie verwijs ik naar quoteringscriteria van de RIA-controle waarbij vier van de vijf te verdienen punten gaan over inhoudelijke aspecten, meer bepaald over een inschatting van de kwaliteit van de beschrijving van de aanleiding, opties en effecten, én over de controle van de toepassing van de compensatieregel. Slechts één punt gaat over de formele controle, namelijk of het wetgevingsadvies is aangevraagd.

Ik kan u bevestigen dat binnenkort een aantal bijkomende beleidsinitiatieven die moeten leiden tot een kwaliteitsverbetering van de RIA, bij de Vlaamse Regering zullen worden ingediend, met name de invoering van cellen Wetskwaliteit binnen de verschillende beleidsdomeinen. Dit is een onderdeel van

het regeerakkoord. BBB komt eraan en we zullen ervoor zorgen dat er per beleidsdomein een dergelijke cel is. Het was ook onze keuze om daarmee te wachten tot de implementatie van BBB. Daardoor wordt het mogelijk om zowel de opleiding als de bestaande expertise voor de opmaak van een kwaliteitsvolle RIA beter te bundelen. Er zijn ook andere systemen ter sprake gekomen bij de regeringsvorming, zoals een centrale systeemdienst naar het voorbeeld van Canada. We hebben echter gekozen om te werken per beleidsdomein. Beide systemen hebben voor- en nadelen. Ondertussen zet de kenniscel haar werkzaamheden voort inzake de inhoudelijke onderbouwing van de RIA. Ook de inspanningen inzake vorming en opleiding, advisering en stimulering van de RIA-toepassing gaan verder.

Ik ben dus helemaal niet negatief, maar alles kan inderdaad beter. Ik ben blij dat u hier de aandacht op vestigt omdat het een stimulans is voor mezelf en de andere ministers om er beter werk van te maken. De RIA is zeker geen doekje voor het bloeden, integendeel. Er zijn een aantal maatregelen genomen die de toepassing van de RIA zullen verbeteren en verscherpen, niet het minst het feit dat het een verplicht onderdeel wordt van de besluitvorming binnen de Vlaamse Regering.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt zelf de precieze bron van het ongenoegen op het colloquium genoemd. Het gaat inderdaad om de heer van Humbeeck van de SERV. Ik had zijn naam in mijn vraag niet vermeld.

Minister Geert Bourgeois: Zijn betoog zal toch worden gepubliceerd.

De heer Sven Gatz: Mocht het niet van zo'n eminente vertegenwoordiger zijn gekomen, dan had ik de vraag misschien niet gesteld.

Ik heb begrip voor de opstartfase en voor een aantal pragmatische keuzes waardoor 'ex ante' meer 'ex post' wordt. We moeten daar echter goed mee oppassen. U weet ook hoe regelgeving ontstaat. Het kan sluipend gebeuren. Het is een trein die aan het rijden gaat, en als dan pas halverwege het parcours een RIA wordt afgeleverd, dan wordt het meer een formaliteit. Ik dring dan ook aan op een zekere rigueur.

Ik neem akte van het feit dat het om een aantal kinderziektes gaat en dat er progressie is. Dat klopt en

we zullen het systeem de komende maanden en jaren verder kunnen evalueren. Ik heb enkel de alarmklok willen luiden. De procedure is nog maar pas opgestart. Het is dan ook beter om scheeftrekkingen meteen te corrigeren in plaats van twee of drie jaar later als alles al is scheefgegroeid.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Gatz, ik dank u voor deze positieve evaluatie. Het is zeker niet de bedoeling om een verschuiving te krijgen van 'ex ante' naar 'ex post'. Dit zou het systeem op de helling zetten. Er is naar mijn aanvoelen grote progressie. Het parlement kan natuurlijk ook ten volle zijn rol spelen. Als u bij de indiening van decreten vaststelt dat de RIA onvoldoende is, kunt u opmerkingen formuleren. Die kunnen trouwens ook nuttig zijn voor de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het nieuwe agentschap voor rekrutering en selectie

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, in 2006 komt er in het kader van het BBB een nieuw Extern Verzelfstandigd Agentschap voor Rekrutering en Selectie voor de Vlaamse overheid. Belangrijk in het kader van dit nieuwe agentschap zijn de beloftes die de Vlaamse overheid in het verleden heeft gedaan omtrent evenredige participatie voor personen met een handicap, personen van allochtone afkomst, enzovoort.

Wat de tewerkstelling van personen met een handicap betreft, zijn er de streefcijfers van de Europese Raad van Lissabon. Doelstellingen 3 en 5 van het Pact van Vilvoorde streven tegen 2010 naar een arbeidsparticipatiegraad van ongeveer 70 percent en het wegwerken van de achterstand in de arbeidsdeelname van de kansengroep 'personen met een arbeidshandicap'. Volgens de enquête naar de arbeidskrachten van het tweede kwartaal van 2002 gaat het om 45,7 percent ten opzichte van 63,5 percent voor de totale beroepsactieve bevolking.

Op 2 december 2003 hebben de Vlaamse Regering, de Vlaamse sociale partners, gebruikersorganisaties

en intermediaire organisaties voor personen met een handicap een gemeenschappelijke platformtekst ondertekend betreffende 'evenredige arbeidsdeelname en diversiteit 2010'. De doelstelling van een evenredige arbeidsdeelname van personen met een arbeidshandicap in 2010 werd vertaald in concrete en kwantificeerbare objectieven zoals een substantiële vermindering van de kloof in de werkzaamheidsgraad en het wegwerken van de oververtegenwoordiging in de werkloosheid.

Mijnheer de minister, zal bij de uitbouw van het nieuwe agentschap de nodige aandacht worden besteed aan de neutraliteit van de toekomstige selectiesystemen voor alle doelgroepen? Zal er ook informatievervalsing gebeuren aan de leidinggevenden bij de selectie omtrent de tewerkstelling van doelgroepen? Het lijkt me nodig dat dergelijke informatie wordt gegeven, ook bijvoorbeeld over het principe van de redelijke aanpassing, zoals opgenomen in het decreet inzake de evenredige arbeidsparticipatie. Indien slechts een vage passage in de beheersovereenkomst verwijst naar die evenredige participatie, dan vrees ik het ergste. Ik verwacht ook dat er sprake zal zijn van het opnemen van enkele uitdrukkelijke richtlijnen. Dan denk ik bijvoorbeeld aan het in dienst nemen van ervaringsdeskundigen op bepaalde sleutelposities of aan een voldoende bemande cel die zich binnen het nieuwe agentschap specifiek zou bezighouden met de doelgroepen.

Een specifieke cel lijkt me aangewezen, gezien de aanpassing van de tests. Zo hebben bepaalde groepen meer voorbereidingstijd nodig. Teksten moeten bijvoorbeeld in braille worden omgezet, voor mensen die blind zijn. Voor wie aan dyslexie lijdt, is er meer tijd nodig. Voor dove mensen zijn er doventolken nodig.

Hoe zult u garanderen dat de doelstelling van evenredige participatie voldoende ingebakken zit in de structuur en de werking van het nieuwe agentschap? Meer concreet, hoe zal het behalen van die doelstellingen worden gecontroleerd en afgedwongen? Waar kunnen mensen terecht indien ze klachten hebben?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Stevens, ik ben blij met uw aandacht voor het gelijkekansen- en diversiteitsbeleid van de Vlaamse Regering. De uitwerking van het EVA Rekrutering en Selectie biedt wat dit betreft inderdaad een belangrijke kans.

Het EVA Rekrutering en Selectie is een entiteit van de Vlaamse overheid. Het zal, zoals alle entiteiten, een aantal minima opgenomen krijgen in de beheersovereenkomst met betrekking tot de evolutie van het aandeel van de kansengroepen in het eigen personeelsbestand. In de beheersovereenkomsten zullen streefcijfers worden opgenomen voor vrouwen in leidinggevende functies, personen van allochtone afkomst en personen met een arbeidshandicap. Dit geldt dus evenzeer voor het EVA Rekrutering en Selectie.

Het EVA Rekrutering en Selectie heeft natuurlijk een cruciale positie met betrekking tot de instroom van de kansengroepen. Ook de functie Werkwijzer is hierbij ondergebracht. De Werkwijzer neemt de herplaatsing binnen de Vlaamse overheid op zich voor personeelsleden die niet meer kunnen functioneren in hun huidige job. Bij die groep komen een aantal personen met een functiebeperking of arbeidshandicap voor. Om deze redenen van instroom en interne mobiliteit zal in de werking van het EVA Rekrutering en Selectie de aandacht voor gelijke kansen en diversiteit worden verankerd. Hoe dit precies vorm zal krijgen, wordt nog uitgemaakt.

Een aantal zaken wordt opgenomen in de beheersovereenkomst met het EVA Rekrutering en Selectie. Andere zaken krijgen elders een plaats, onder andere in het jaarlijkse gelijkekansen- en diversiteitsplan van het beleidsdomein Bestuurszaken, waartoe het EVA behoort, en eventueel in een aanvullend managementcontract.

Ik ben me bewust van de cruciale rol die de werking van het EVA Rekrutering en Selectie heeft bij het realiseren van de streefcijfers zoals die zullen worden opgenomen in de beheersovereenkomsten van de entiteiten van de Vlaamse overheid. Zonder nu al te bepalen wat waar zijn plaats moet krijgen, kunnen we toch al een beeld geven van welke elementen van belang zullen zijn in de werking van het EVA Rekrutering en Selectie om de gelijke kansen en de diversiteit te bevorderen.

Het EVA waakt erover dat de vacatures en de functie- en competentieprofielen uitnodigend zijn voor de kansengroepen en geen rechtstreekse of onrechtstreekse drempels bevatten. Naast de eigen website en klassieke communicatiekanalen worden vacatures ook bekendgemaakt via communicatiekanalen die de kansengroepen beter bereiken. De website van het EVA speelt een belangrijke rol in de communicatie met sollicitanten. Ik verwacht dat die op korte

termijn toegankelijk wordt gemaakt voor personen met een arbeidshandicap, volgens de normen van het project Toegankelijk Web van de Vlaamse overheid.

De kandidaatstelling van mensen uit de kansengroepen moet ter beschikking kunnen staan van de verschillende entiteiten van de Vlaamse overheid. Dit geldt zowel voor spontane sollicitaties als voor mensen die als bekwaam werden gequoteerd bij een selectie. Het is als het ware een sollicitantenbank.

Selecteurs dienen over deskundigheid te beschikken met betrekking tot gelijke kansen en diversiteit. Bij de samenstelling van jury's zal hiermee rekening worden gehouden, en de regel gerespecteerd dat maximaal twee derde van hetzelfde geslacht mag zijn. Er moet een kwaliteitscontrole met betrekking tot gelijke kansen en diversiteit komen op de gebruikte wervingstests en procedures.

In 2005 werd een drieledig onderzoek afgerond naar de neutraliteit van de gebruikte intelligentietests met betrekking tot mannen/vrouwen, personen van allochtone afkomst en personen met een arbeidshandicap. De dienst Emancipatiezaken zal op 14 februari 2006 op basis hiervan een aantal aanbevelingen doen. Ik verwacht dat het EVA Rekrutering en Selectie deze aanbevelingen ernstig onderzoekt en me voorstellen doet over de vraag hoe deze zullen worden omgezet in de praktijk. Ook op basis van het vermelde onderzoek wordt op 14 februari 2006 een charter en bijhorende handleiding over redelijke aanpassingen voor personen met een arbeidshandicap bij werving en selectie aan het publiek voorgesteld. Ik verwacht dat het EVA Rekrutering en Selectie een voorbeeldrol zal vervullen in de toepassing ervan.

Al deze kwaliteitscriteria gelden zowel voor de werking van het EVA zelf als voor de selectiekantoren die in onderaanneming werken. Mevrouw Stevens, u stelt dat niet alleen het in dienst hebben van mensen uit de kansengroepen helpt, maar dat er een bijkomende meerwaarde kan worden gegenereerd door hen explicieter in te schakelen als ervaringsdeskundigen. Ik kan me volledig hierin vinden en zal het mee in overweging laten nemen bij de besprekingen met het EVA over de vormgeving van de eerder vermelde zaken.

Uw vraag spitste zich toe op de selector EVA Rekrutering en Selectie. Die speelt inderdaad een aanzienlijke rol in de instroom en de interne mobiliteit, maar het is tegelijkertijd ook maar een schakel. Er worden nog verschillende andere initiatieven ontwikkeld die

van belang zijn. Zo is er het besluit van 24 december 2004 houdende maatregelen ter bevordering en ondersteuning van het gelijkkansen- en diversiteitsbeleid in de Vlaamse administratie, dat een structurele verankering van dit beleid betekent. In het ontwerp van raamstatuut dat op 18 november door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd, werden een aantal passages opgenomen die cruciaal zijn voor de instroom van kansengroepen. Zo zal bij gelijkwaardigheid van kandidaten aan de leden van de ondervertegenwoordigde kansengroepen voorrang worden gegeven bij de werving. Voor personen met een zware arbeidshandicap komt er een aandeel aan voorbehouden betrekkingen. Momenteel bereiden mijn diensten een voorstel voor dat een aandeel vastlegt en de praktische aspecten bepaalt.

Belangrijk is ook de recente beslissing van de Vlaamse Regering een actieplan te zullen laten opstellen voor de kwalitatieve invulling van schoolstages bij de Vlaamse overheid en het verwezenlijken van een twintigtal bezoldigde werkervaringsplaatsen. In het schooljaar 2004-2005 liepen bij de Vlaamse overheid meer dan 1500 schoolgaanden stage. Met dit actieplan zal de administratie Personeelontwikkeling een bemiddelende rol spelen om precies het aandeel van de kansengroepen hierin kwantitatief maar ook kwalitatief te verhogen. Op deze manier leren kansengroepen de administratie kennen, en ook omgekeerd. Startbanen zijn voor een aantal mensen uit de kansengroepen een opstap naar een mogelijke carrière bij de Vlaamse overheid. Indien de federale regering doorgaat met haar plannen, zal het aantal startbanen substantieel kunnen worden verhoogd. Ik blijf erop toezien dat er voldoende inspanningen gebeuren opdat laaggeschoolden, personen van allochtone afkomst en jongeren met een arbeidshandicap via dit systeem extra kansen zouden krijgen.

Ondanks de breedte van dit verhaal blijft het cruciaal dat de aandacht voor evenredige arbeidsdeelname en diversiteit op een goede manier wordt verankerd in de werking van het EVA Rekrutering en Selectie. Formeel moet dit zijn plaats krijgen in de beheersovereenkomst. Maar nog meer moet dit een weerslag krijgen in de geesten en de aanpak van de medewerkers. Dit betekent dat we verder moeten gaan dan passages in een beheersovereenkomst. In principe moet het EVA Rekrutering en Selectie niet zelf jaarlijks een eigen gelijkkansen- en diversiteitsplan maken, maar moet het bijdragen aan het plan van het hele beleidsdomein Bestuurszaken. Ik zal erop aansturen en toezien dat de centrale selector voor de Vlaamse overheid hieraan een substantiële bijdrage levert.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreide antwoord. Ik ben echt blij te horen dat het EVA veel aandacht zal besteden aan de evenredige arbeidsparticipatie van de verscheidene kansengroepen. Natuurlijk ben ik het volledig eens met uw visie dat het EVA slechts één schakel is in het geheel van rekrutering, selectie en aanwerving. Toch wil ik er bijkomend nog op wijzen dat de instroom weliswaar belangrijk is, maar op zich niet volstaat. Er moet ook aandacht zijn voor de doorstroming binnen de Vlaamse overheid. Het gebeurt immers vaak dat personen met een handicap of personen van allochtone afkomst wel gemakkelijk ergens binnengeraken, bijvoorbeeld via een startbaanovereenkomst, maar door een gebrek aan voldoende kwalificaties of een diploma niet kunnen doorstromen naar een hogere positie. De Vlaamse overheid moet terzake haar verantwoordelijkheid nemen. Het verheugt me echter dat u een zicht hebt op de ruimere problematiek en zich niet alleen toespitst op het EVA, maar ook op de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid. Die overheid moet zeker zelf het goede voorbeeld geven aan de privé-sector.

Ik ben het er volledig mee eens dat de aanpak qua gelijke kansen en diversiteit niet enkel in het EVA moet gebeuren, maar binnen de hele Vlaamse overheid, in de dienst Bestuurszaken. Ik ben benieuwd te vernemen wat de conclusies en aanbevelingen zijn van de dienst Emancipatiezaken. Ik vermoed dat we daar in februari 2006 meer over zullen horen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik dank u voor uw positieve evaluatie en uw blijvende aandacht. U hebt een punt: niet alleen de instroom is van belang. We moeten er ook voor zorgen dat die mensen alle mogelijke kansen krijgen. Daarom ook zorgen we ervoor dat bijvoorbeeld voor mensen met een arbeidshandicap de werkplaatsen worden aangepast, zodat ze goed kunnen functioneren en hun beperkingen niet leiden tot een beperking van hun leven en werkwereld, of toch zo weinig mogelijk. Zo hoop ik dat ze later maximale kansen op doorstroming kunnen krijgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
